

Prečo existuje reinkarnácia
Hsihu, Formosa
9. októbra, 1994

Preto, keď
začíname praktikovať,
najviac sa obávame toho,
že budeme stiahnutí
na vedľajšiu cestu, zlú cestu.
Zlá cesta znamená
vedľajšia cesta,
nie tá priama.
My chceme kráčať
priamou cestou
ale oni nás chcú stiahnuť
inými smermi
alebo na cestu zla.
Cesta zla
nemusí znamenať
kreslenie magických
obrázkov alebo čarovanie.
Znamená to proste
nesprávna cesta.
Začínajúci
duchovní praktikujúci
nie sú ešte stabilní,
nemajú vyvinuté korene.
Keď sú priťahovaní
ženou alebo láskou,
stratia svoju koncentráciu,
zabudnú sa spojiť
s Božou energiou.
Namiesto toho závisia
na malej a slabej osobe,
aby im dala šťastie.
Potom skončili!
Ak nás iní
príliš ovládajú,
naša duchovná prax
zostane
na rovnakej úrovni,
nebudeme postupovať.
Preto v dávnych dobách
ľudia odporúčali
praktikujúcim,
aby sa stali mníchmi.
Keď prijali kláštornú
prísahu, povedali im,
že by bolo lepšie
nepozerať sa na ženy.

V Indii sa hovorí,
že aj keď má žena
70 rokov, nemá žiadne
zuby ani vlasy,
je na smrteľnej posteli,
nemali by ste sa na ňu dívať.
To je extrém.
Rozumiete?
Je to preto,
že majú obavy,
že začínajúci praktikujúci
ešte nedokážu
ovládať svoju myseľ.
Ak je stiahnutý
iným smerom,
jeho spojenie s Bohom
sa preruší.
Rozumiete?
Po oddelení
od Boha
si myslíte, že vám tá osoba
môže dať šťastie.
V dôsledku toho máte
menej a menej energie,
ako začínate byť
navzájom závislí.
Keď vás Boh
vidí, ako závisíte na iných,
povie: „Dobre,
už ma viac nepotrebuje,
dovidenia!“
Tento prirodzený systém
je automatický.
Rozumiete?
Dostanete všetko,
čo chcete.
Preto Biblia hovorí:
Hľadajte najskôr
kráľovstvo Božie
a všetko ostatné
vám bude dané.
Ak žiadate
o nepodstatné veci,
dostanete len tie.
Prirodzený systém
pracuje týmto spôsobom.
Takže nikto na svete
nemôže nájsť Boha
každodenným čítaním
starobyklých písem!

Nedostanú to,
o čo žiadali,
pretože sa nespoliehajú
na vnútornú múdrosť
ale na písané slová.
Preto Boh nemôže pomôcť.
Rozumiete,
čo myslím?
Keď sme zamilovaní,
naše energie sa zmiešajú
a nemôžu sa oddeliť.
Ale stále sú tam
dve hlavy, ktoré chcú
ísť inými smermi.
Preto je tam boj
a hádky.
Rozumiete teraz,
prečo sa hádate?
Je to jasné,
obaja chcú šéfovať!
Niekedy to nie je
úmyselné,
je to proste zvyk.
Pretože sme si zvykli
na život osamote.
Až do veku
20 alebo 30 rokov
žijeme sami a my
rozhodujeme, čo urobíme.
Rozhodneme se,
kdy jíst, kdy
jít na toaletu.
O tom můžeme diskutovat.
Ale o většině věcí
diskutovat nemůžeme.
Každý si prosazuje
svůj způsob.
Není to záměr.
Je to jen zvyk.
Nevědí, že mají
brát v úvahu
názor partnera.
Proto tedy většina
manželství, nebo vztahů
po nějaké době skončí.
Nemůžeme obviňovat lidi
z venku, kteří se dnes
milují, ale už
ne zítra.
Dnes se berou,

ale za rok jdou od sebe.
Je to proto,
že nerozumí této
psychologii, tomuto systému.
Když jsme poprvé
zamilovaní, doplňujeme se
navzájem, jeden poskytuje
Jin a druhý Jang.
Velice silní!
Velice šťastní!
Později začnou
být závislí.
Je to návykové.
Protože lidské bytosti
reprezentují Boha, mají
elektrárnu
podobnou jako ta od Boha.
Když vás někdo miluje,
je to jako když
vás miloval Bůh.
Jste tak šťastní.
Milujete-li se navzájem,
budete plně nabíjeni.
Ano?
Víte, zamilovaní
jsou otupělí,
nestarají se o nic.
Když je partner
opustí, nebo když
zamilovanost pomine,
jsou velice zubožení.
Jako by neměli
vitalitu,
nebo jako by umírali
z nedostatku podpory.
Rozumíte? Je to jako,
když náhle vypnou
elektřinu.
Je to pro ně velice bolestivé.
Lidé se rádi zamilovávají,
protože jim to dává
štěstí.
Jejich štěstí není
díky té druhé osobě,
ale díky
doplnění energie.
Protože žena
od přírody
potřebuje Jang,
zatímco muž

potřebuje Jin.
Proto se všude
hledají.
Když najdou
toho správného člověka,
který doplní
jejich Jin a Jang,
budou šťastní.
Pak si budete myslet,
že vaše energie
pochází od toho člověka.
Zapomenete odkud
tato energie pochází.
Když na to zapomenete,
dodávka energie bude
přerušena. Oba partneři jsou
tedy závislí na malém
množství energie, která zbyla.
Nejsou spokojeni
a tehdy začínají
potíže.
Proto bychom si měli
najít největší elektrárnu,
tak nebudeme
zklamáni.
Můžeme ji používat stále.
Po té co se staneme
stabilními, mohli bychom
mít milostný vztah.
Je to v pořádku
najít si partnera.
Ale mám obavu,
že už pak nebudeme nikoho
potřebovat. Rozumíte?
Bude nám jedno
jestli máme
partnera nebo ne.
Ale větší potíže nastávají,
když někoho máte, protože
jsou tam dvě ega.
Bez partnera,
máme o jedno ego méně,
nemáme potíže se
dvěma egy.
Když v noci spíme,
jeden chce nechat
okno otevřené,
jeden ho chce nechat
zavřené. Jeden chce
nechat rozsvíceno,

jeden chce zhasnout.
Můžete se kvůli
těmto malichernostem hádat.
Více hádek
přijde,
když se narodí dítě.
Jeden chce, aby dítě
dělalo to, druhý chce, aby
dělalo tamto. Jeden
chce, aby se dítě učilo
tak, a druhý chce, aby
se učilo jinak.
Nikdo není
ochoten se vzdát.
Každý si myslí,
že má pravdu,
jako by byl Bůh.
Ve skutečnosti,
druhou polovinu naší
duše nemůžeme nalézt
v tomto světě.
Jen pokud najdeme
své Pravé Já,
nalezneme druhou polovinu
své duše.
Dokonce tedy i v docela
šťastném manželství,
s dostatkem peněz
a podobně,
stejně tam něco chybí!
Rozumíte?
Protože mezi lidmi není
energie doplňována
efektivně.
Jen když
skutečně poznáme
zdroj naší energie,
můžeme být tou energií
vždy zásobeni.
Nikdy nebude odpojena.
I když se to snadno
řekne, je velice
obtížné tomu porozumět.
Ale alespoň
o tom můžete mít ponětí.
Meditujeme –li každý den,
jak nejlépe umíme,
naše síla vůle
bude stále silnější.
Po chvíli získáme

vše, po čem toužíme.
To je ten správný způsob!
Všechny naše touhy
se naplní.
Pak budeme mít
nejvíce magické síly,
ale nikdo si toho nevšimne.
Nebudeme muset
přeríkávat zaklínadla,
a nic takového.
Cokoli si budeme přát
se splní. Rozumíte?
Tak je to lepší.
Většina lidí bude
přitažlivých, když začnou
duchovně praktikovat.
Přestože je nějaká osoba
dost škaredá,
náhle ji lidé
začnou vyhledávat.
Pak bude mít pocit,
že je v pořádku!
Začne přemýšlet,
proč si dříve nevšimla,
že dobře vypadá.
My, všichni praktikující
máme podobné zkušenosti.
Najednou
má o nás mnoho lidí
zájem.
Když mluvíme,
dívají se na nás
s očima doširoka otevřenýma
a podobně.
Kdyby se to stalo, když
není naše duše stabilní,
ztratilo by se to.
Jakmile bychom uviděli
něčí oči, naše duše by
vstoupila do jejich očí.
Pak bychom zapomněli
správnou cestu.
Je dost těžké
vyšplhat se zase zpět.
V dávných dobách chtěli
všichni duchovní praktikující
odejít z domova,
protože měli
strach z lákadel.
Neměli způsob jak

překročit
světské myšlenky, touhy,
magnetické pole
znečištěné ostatními.
Šákjamuni Buddha
řekl: Dobrá.
Chceš-li se stát
mnichem, odliš se
výrazně
od ostatních.
Máš-li z něčeho strach,
učiň veškerá
nutná opatření.
Řekl jim, aby
se nedívali
lidem do očí. Rozumíte?
Mniši se mají dívat
na svůj nos.
Když jdou, dívají se
jen tři kroky před sebe.
Nemohou se dívat
vlevo, ani vpravo.
Nemohou se dívat dále
než dva metry před sebe.
Jinak by se mohli podívat
ostatním do očí! Rozumíte?
Tím, že se dívají na svůj
nos, i kdyby přímo
před nimi stála žena,
neuvidí její oči.
Jejich mysl tedy
nebude vyrušena.
Kdyby viděli její oči,
ona by vcucla
jejich duše
jako vysavač.
Stali by se smítkem,
a její oči by byly
jako dvě trubice
od vysavače.
Kdybyste se na ní podívali,
zůstali byste prázdní.
V tom okamžiku by
bylo vše materiální
prázdňé.
Mít tělo je stejné,
jako nemít ho.
Mít duši je stejné,
jako nemít ji.
Jste jí vedení,

protože ona
vstoupila do vašeho srdce.
Vnitřní pocity
jsou důležitější
než vnější činy.
Někdy,
když už někoho
nemilujeme,
odeženeme ho.
Je důležitější
vyhnat
toho z vašeho srdce,
ne toho venku.
Ale je stejně lepší,
když ho nevidíte,
vaše mysl bude klidnější.
Ale budete muset
dlouho trpět
než na něho zapomenete.
Člověk nemůže
na někoho zapomenout
hned, když odejde. Je to tak?
Ale je to stále lepší.
Díky tomu
Šákjamuni Buddha
radil lidem,
aby odešli od rodiny,
aby opustili prostředí
milostných vztahů.
Pokud je to možné,
opusťte rodnou zemi.
Po smrti vás
ještě může nahánět.
Někteří lidé to dělají.
Nahánějí
někoho
život za životem.
Po smrti řeknou:
„Zase se vrátím
v příštím životě.“
Není to tak?
Někteří lidé přísahají:
„Budeme spolu život
za životem.“ Není to tak?
Někteří dokonce říkají:
„Budeme-li v příštím
životě ptáky, budeme žít
na stejné větvi.
Nikdy se neoddelíme.“
Jestliže tak silně

přisahají, mohou se stát
dvěma motýli
jako Liang Shan Po
a Chu Ying T'ai.
Co je na tom tak úžasného
stát se dvěma motýli?
Naše srdce je
důležitější než
naš vzhled.
Pouze, chceme-li
něco srdcem,
bude naše přání splněno.
Rozumíte, co myslím?
Naše činy reprezentují
přání našeho srdce.
Chce-li skutečně
naše srdce něco,
bude docela snadné
toho dosáhnout.
Jak už jsem vám říkala,
člověk získá zaslíbení,
protože touží
nalézt Pravdu.
My nepoužíváme
žádnou metodu,
abychom ho přiměli přijít.
Kdyby jeho srdce
nebylo připravené,
bylo by jedno
co mu dáte!
Rozumíte?
Přijde-li pro zaslíbení
jen z legrace, nebo aby vás
potěšil, zůstane stejný,
přestože praktikuje.
Je to jako pacient, který
přijde k doktorovi.
Doktor stanoví diagnózu
a předepíše mu
nějaké léky k užívání.
Nestačí jen
navštívit doktora!
Když se pacient
vrátí domů,
vezme-li jen dvě
tablety první den,
pak přestane, jeho nemoc
nebude vyléčena.
Nestačí
užívat léky

jen první den.
Měl by pokračovat, ano?
Tato chronická onemocnění
se vyvíjejí
po mnoho životů, musíme
tedy užívat léky každý den.
Přirozeně, člověk musí
praktikovat život za životem,
aby byl vysvobozen.
Proč existuje vysvobození
v jednom životě? Rozumíte?
My ale můžeme
běžet rychle nebo jít pomalu.
Metoda Quan Yin nám
umožní běžet rychleji.
Existuje také UFO, aby nás
neslo. Je to tedy rychlejší.
My například můžeme jít
pěšky, můžeme jet na kole,
lodí, vlakem,
nebo letadlem, rozumíte?
Existují
různé metody.
Naše Metoda Quan Yin
je nejrychlejší, je to expres.
Expres mail?
Expres vysvobození.
Něco takového.
Ale pokud to nechceme
v našem srdci, nepomohu.
Hned po zaslíbení,
přejete-li si upřímně
vysvobození, meditujete
jeden den a jste
šťastní a spokojení.
Přestanete-li příští den
meditovat,
vaše nemoc nezmizí.
Rozumíte tomu co myslím?
Pokud v praktikování
pokračujete, vaše
nemoc bude vyléčena.
Mnozí lidé jsou takoví.
Pak řeknou,
že jsem jim nepomohla.
Jak jim mohu pomoci?
Já ho vedu kupředu,
ale on běží zpět.
Říkám mu, aby šel tímto
směrem a následoval mě,

on se vypaří.
Když budu za ním,
podleze někam jinam.
Jak ho mohu zachránit?
Není to tak?
Řekne-li nám doktor,
že máme užívat nějaký lék,
tolik a tolik dnů,
musíme jeho
doporučení uposlechnout.
Nemůžeme brát lék
jen jeden den.
Nestačí jen
navštívit doktora.
Samozřejmě ,
v čase umírání,
bude-li se ten člověk kát,
stejně ho zachráním.
Když ne,
proč bych se měla obtěžovat!
Měl by se vrátit,
aby prošel lekce.
Když mě nepožádá,
proč bych ho měla obtěžovat?
Je to tak?
Máme
svobodu a demokracii.
Vy to musíte chtít.
Pokud to nechcete,
vždy existuje
nějaká planeta a karma,
která na vás čeká.
Můžete se
vrátit a hrát si.
Žádný problém.
Nemyslete si tedy,
že stačí sedět
se zkříženýma nohama,
bez touhy po vysvobození
z celého vašeho srdce.
Ale naše zkřížené nohy,
meditace
a účast
na společných meditacích
ukazuje, že to stále trochu
chceme ve svém srdci.
Proto to stále děláte.
Ale někteří lidé
pravděpodobně nemají
co na práci,

já nevím.

Berou to jako piknik.

Během skupinové meditace

otvírají oči,

aby se podívali okolo.

Nemají upřímnou

touhu medítovat,

obtěžují ostatní,

když přijdou.

Měli byste být raději upřímní,

když jdete na skupinovou

meditaci, a využít každé

minuty k meditaci.

Skupinová meditace

je velice mocná.

Jeden den meditace

ve skupině je lepší,

než když jeden měsíc,

nebo dokonce

rok meditujete sami.